

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Pavliuc Ghenadie în numele inculpatului Barbă Ilie, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 17 noiembrie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2017, în cauza penală în privința lui

Barbă Ilie XXX,

născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 02 iunie 2015 - până la 17 noiembrie 2016 (instanța de fond);*
- 2. de la 10 ianuarie 2017 - până la 21 martie 2017 (instanța de apel);*
- 3. de la 16 iunie 2017 - până la 09 august 2017 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 17 noiembrie 2016, Barbă Ilie a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 152 alin.(1) Cod penal, pe motivul existenței circumstanțelor ce înlătură caracterul penal al faptei.

Prin aceeași sentință, Barbă Ilie a fost condamnat în baza art. 179 alin.(1) Cod penal (red. până la intrarea în vigoare a Legii nr. 207 din 28.07.2016) la amendă în mărime de 280 unități convenționale, echivalentul a 5600 lei.

A fost admisă parțial acțiunea civilă și s-a dispus încasarea de la inculpat în beneficiul lui Xxx, suma de xxx cheltuielile pentru asistența juridică și suma de xxx cu titlu de prejudiciu moral.

Acțiunea civilă înaintată de Xxx a fost respinsă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că prin rechizitoriu, Barbă Ilie este învinuit de faptul că la 11 aprilie 2015, aproximativ

la ora 21⁰⁰, aflându-se în curtea casei nr. xx, din str-la xxx, or. Xxx, în rezultatul unui conflict apărut cu Xxx i-a aplicat acestuia multiple lovituri cu o scândură peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr 11006/D din 26 mai 2015, vătămare corporală medie.

Tot el, la 11 aprilie 2015, aproximativ la orele 21⁰⁰, a pătruns prin acces liber, și anume: prin ușa casei, amplasate în or. Xxx, str-la Xxx, rămânând ilegal în domiciliul lui Xxx. La cerințele legale a lui Xxx de a părăsi locuința, Barbă I. nu s-a conformat, fiind scos afară de către Timofei Ermurache, care se afla la domiciliul lui Xxx.

3. Împotriva sentinței au declarat apel avocatul Covali Sergiu în numele părților vătămate Xxx, Xxx, și inculpatul, care au solicitat:

- avocatul Covali S. în numele părților vătămate, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță de condamnare a lui Barbă I. potrivit învinuirii aduse la pedeapsă reală, totodată să fie admise acțiunile civile înaintate.

În argumentarea apelului a menționat că instanța de fond eronat a interpretat și apreciat probele cauzei, fapt ce a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale.

Astfel, s-a constatat faptul că Barbă Ilie acționând cu intenție i-a cauzat părții vătămate Xxx vătămare medie a integrității, fapt confirmat prin raportul de expertiză medico-legală, precum și prin declarațiile martorilor și anume că în privința victimei s-a aplicat lovituri cu o ștachetă.

Însă, necătând la aceste circumstanțe, instanța eronat a apreciat faptul că inculpatul a acționat în limitele legitimei apărări, or, acest lucru nu doar că nu se confirmă prin nimic, dar în genere se contrazice cu cele constatate de către instanța de judecată, care a constatat faptul că Barbă I. este vinovat de violare de domiciliu a părții vătămate Xxx.

Nu poate fi considerată legitimă apărare acțiunea persoanei care cu rea intenție a comis infracțiunea de violare de domiciliu însoțită de aplicarea violenței și amenințarea proprietarului, refuzând să părăsească domiciliul iar apoi să fie considerate ca fiind în legitimă apărare atacând direct și nemijlocit atât proprietarii casei cât și persoanele aflate în acel moment în domiciliul acestuia, or, este nu doar o absurditate totală ci o încălcare gravă admisă de instanță.

Mai mult, din circumstanțele constatate în ședința de judecată se confirmă că anume părțile vătămate Xxx și Xxx au acționat în limita legitimei apărări, or, anume aceste persoane au căzut în acțiunile ilicite ale inculpatului.

Instanța de fond greșit a calificat acțiunile inculpatului ca fiind în legitimă apărare, deoarece potrivit normelor invocate legitimă apărare se consideră acțiunea de a respinge un atac direct, imediat și material îndreptat împotriva sa. Nu pot fi calificate astfel acțiunile inculpatului, atât timp cât acesta fără a avea acordul proprietarului a intrat în domiciliul părții vătămate i-a aplicat lovituri, l-a amenințat și a refuzat să părăsească domiciliul ca fiind legitimă apărare.

Totodată, avocatul nu este de acord cu interpretarea instanței că inculpatul ar fi acționat în legitimă apărare față de atacul părților vătămate, în acest sens făcând referire la motivarea soluției instanței, prin care Crapovnițchi Stanislav a fost condamnat pentru vătămare gravă.

La fel, a reținut ca fiind nefondată motivarea soluției instanței care a considerat că inculpatul a recurs la acțiuni violente de lovire cu o ștachetă împotriva lui Xxx, anume pentru a stopa acțiunile ultimului de lovire cu un cuțit pe soția inculpatului Sândache T. și de a respinge atacul în privința sa.

Apelantul nu este de acord nici cu recalificarea acțiunilor inculpatului din art. 179 alin.(2) în cele ale art. 179 alin.(1) Cod penal, considerând că instanța a recalificat acțiunile pe motivul că partea vătămată Xxx nu a prezentat probe în vederea confirmării intensității presupusei violențe aplicate de către inculpat asupra lui Xxx. Cele menționate fiind ilegale, deoarece pentru consumarea acestei infracțiuni, nu este necesar de a fi aplicată violența, ci doar amenințarea cu aplicarea acesteia, în cazul dat faptul este confirmat prin declarațiile părților vătămate și a martorului prezent în momentul comiterii infracțiunii, mai mult că aplicarea violenței și amenințarea a fost efectuată de către inculpat nu doar asupra proprietarului, dar și asupra tuturor celor prezenți, însă necătând la normele legale invocate și circumstanțele de fapt constatate, instanța eronat a calificat acțiunile inculpatului.

Instanța de fond a lăsat fără soluționare acțiunea civilă înaintată de Xxx, explicându-i ca acest fapt nu împiedică de a se adresa cu o cerere de chemare în judecată în ordinea procedurii civile, însă în partea dispozitivă a sentinței a indicat că se respinge acțiunea civilă înaintată de acesta.

Prin urmare, instanța a admis erori de drept ce lezează drepturile participanților la proces, căci în cazul în care instanța a motivat că lasă fără examinare acțiunea civilă, urma să dispună acest lucru și în partea dispozitivă a sentinței, fapt care nu este indicat.

Referitor la acțiunea civilă a părții vătămate Xxx instanța nu a luat în considerație toate probele și circumstanțele aduse în confirmarea cuantumului prejudiciului moral solicitat de partea vătămată, fapt ce a dus la adoptarea unei hotărâri disproporționale în latura civilă privind prejudiciul cauzat prin infracțiune și suma dispusă spre încasare.

- inculpatul Barbă I., casarea parțială a sentinței în partea condamnării în baza art. 179 alin.(1) Cod penal, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, totodată să fie respinsă, ca neîntemeiată acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Crapovnițchi S.

A indicat că instanța urma să dea o apreciere corectă depozițiilor sale care atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată nu a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunilor incriminate. Acest fapt fiind confirmat și prin declarațiile martorilor Gurițanu V., Gurițanu E. și Grigoriță A.

Astfel, nu s-a dovedit că el a comis violarea de domiciliu, adică a pătruns ilegal în domiciliul lui Xxx, precum și că intenționat i-a cauzat vătămări corporale medii lui Xxx, din contra cauza lui înlătură caracterul penal al faptei, deoarece după cum a relatat el s-a aflat în stare de legitimă apărare.

Nu este de acord cu declarațiile părților vătămate, considerând că sunt depuse pentru a fi dusă în eroare instanța de judecată, pentru ca Barbă I. să fie condamnat pentru comiterea infracțiunilor imputate.

Reținând cele menționate, a indicat că urmărirea penală a fost efectuată superficial în neconcordanță cu normele legii procesuale penale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2017, au fost admise apelurile declarate de avocatul Covali S. în numele părților vătămate Xxx, Xxx, și de inculpatul Barbă I., casată parțial sentința contestată, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin.(2) CPP și pronunțată o nouă hotărâre.

- Barbă Ilie a fost condamnat în baza art. 152 alin.(1) Cod penal la 1 an și 6 luni închisoare și în baza art. 179 alin.(1) Cod penal la 1 an închisoare.

În baza art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, definitiv i-a fost stabilită pedeapsa de 2 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 1 an.

S-a încasat din contul lui Barbă I. în beneficiul lui Xxx și Xxx cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5000 lei, fiecăruia.

S-a încasat de la inculpat în beneficiul lui Xxx. prejudiciul moral în mărime de xxx, iar în beneficiul lui Xxx suma de xxx, în rest, acțiunea civilă a fost respinsă. În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

5. Instanța de apel în decizia adoptată a constatat fapta și circumstanțele comiterii de către Barbă I. a infracțiunii prevăzută de art. 152 alin.(1) Cod penal - *vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății*, totodată a conchis că, soluția instanței de fond privind achitarea inculpatului în baza normei date, pe motiv că s-a constatat legitima apărare este una neîntemeiată, care a fost apreciată incorect și anume că există circumstanțe care înlătură caracterul penal al faptei (f.d.209, vol.II).

Astfel, instanța în urma cercetării probelor a concluzionat că instanța de fond judecând cauza referitor la învinuirea adusă în săvârșirea infracțiunii de violarea de domiciliu, a verificat complet, sub toate aspectele circumstanțele cauzei, a dat o apreciere corectă probelor prezentate de părți din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia de vinovăție a inculpatului Barbă I. în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 179 alin.(1) Cod penal, soluție care urmează a fi menținută.

Prin urmare, potrivit rechizitoriului organul de urmărire penală a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 179 alin.(2) Cod penal, însă, instanța de fond verificând sub toate aspectele probele administrate a constatat că acuzatorul de stat nu a prezentat probe care ar dovedi calificativul „aplicarea violenței”.

Pentru a fi aplicată răspunderea în baza art.179 alin.(2) Cod penal este necesar ca violența sau amenințarea cu violența să urmărească scopul violării de domiciliu și să se aplice înainte de a se consuma acțiunea (inacțiunea) de violare de domiciliu.

În sensul dispoziției de la alin. (2) art. 179 Cod penal, noțiunea „violență”, utilizată în sintagma „aplicarea violenței” presupune vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale (în sensul art.78 din Codul contravențional).

Chiar dacă în norma alin. (2) art. 179 Cod penal se utilizează la general termenul „violență”, aceasta nu înseamnă că la folosirea aceluiași termen trebuie să se rezume cel care aplică legea penală. De fiecare dată, urmează să se consemneze în ce s-a concretizat această violență, doar astfel se poate confirma oportunitatea aplicării alin. (2) art.179 Cod penal.

Atât în cadrul urmăririi penale, cât și instanțelor judecătorești nu au fost prezentate probe care ar confirma că Barbă I. ar fi aplicat violență asupra lui Xxx, care ar fi de o intensitate identică celei „de cauzare a integrității corporale ușoare”, or, prima instanță a menționat în mod întemeiat că în speță nu a fost efectuată nici o expertiză medico-legală care ar demonstra că inculpatul i-ar fi cauzat lui Xxx vătămări intenționate ale integrității corporale.

În baza probelor examinate, instanța de fond întemeiat a constatat că lipsește temeiul aplicării răspunderii penale în baza alin.(2) al art. 179 Cod penal, deoarece nu s-a demonstrat că inculpatul a exercitat violență în privința lui Xxx, și anume manifestată prin faptul aplicării loviturii cu pumnul în față și loviturii cu bara din lemn în regiunea spatelui, așa cum i-a fost înaintată învinuirea prin rechizitoriu.

Reieșind din situația de fapt constatată, confirmată de materialele cauzei, instanța de fond corect a încadrat acțiunile lui Barbă I. în baza art. 179 alin.(1) Cod penal (red. de până la intrarea în vigoarea a Legii nr. 207 din 28.07.2016), potrivit indicii calificativi – pătrunderea, rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia precum și refuzul de a le părăsi la cererea ei.

Cât privește argumentele inculpatului privind achitarea sa pentru învinuirea adusă în baza infracțiunii de violare de domiciliu, instanța a conchis că acest temei nu și-a găsit confirmare, deoarece probele administrate demonstrează contrariul și anume, din declarațiile părților vătămate Xxx, Xxx și martorului Ermurachi T. rezultă că Barbă I. a intrat în casa lui Xxx, a împins ușa și a început a striga, de ce nu dă volumul muzicii mai încet, aceștia i-au răspuns de ce intră în casă fără voie, adică că inculpatul a pătruns ilegal în domiciliul lui Xxx. Prin urmare, declarațiile părților vătămate și martorului

nominalizat nu conțin careva divergențe, care ar pune la îndoială veridicitatea lor, dimpotrivă confirmând circumstanțele comiterii infracțiunii, aceste persoane au avut contact vizual direct cu inculpatul la momentul comiterii faptei.

Astfel, depozițiile inculpatului privind nevinovăția sa în comiterea faptelor incriminate, sunt combătute prin probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele și demonstrează vinovăția inculpatului.

La fel, a menționat că, concluzia instanței de fond privind nevinovăția inculpatului în baza art. 152 alin.(1) Cod penal, este neîntemeiată, deoarece instanța nu a verificat sub toate aspectele împrejurările de fapt și de drept a cauzei în raport cu probele anexate, prin urmare fiind eronată soluția de achitare a lui Barbă I. care contravine cumulului de probe cercetate și analizate.

Instanța de apel a considerat că argumentele instanței de fond privind achitarea inculpatului de sub învinuirea de comitere a infracțiunii nominalizate din motiv că acesta se află în legitimă apărare nu și-a găsit confirmare, deoarece nu au fost întrunite cerințele obligatorii impuse de dispozițiile art. 36 Cod penal și nu au fost prezentate careva probe precum că inculpatul a săvârșit fapta pentru a respinge un atac direct, imediat și real, îndreptat împotriva sa.

Din norma art. 36 Cod penal rezultă că condițiile cu privire la atac, trebuie să îndeplinească următoarele condiții: să fie direct, imediat, material și real; să fie îndreptat împotriva propriei persoane, a altei persoane sau împotriva unui interes public; să pună în pericol grav persoana sau drepturile celui atacat ori interesul public.

În aceeași ordine de idei, condițiile cu privire la apărare indică că: apărarea este admisă pentru a respinge un atac îndreptat împotriva unei persoane sau a unui interes public; apărarea se realizează printr-o faptă prevăzută de legea penală; apărarea să fie îndreptată împotriva atacatorului; apărarea să fie concomitentă cu atacul; apărarea să fie proporțională cu gravitatea atacului.

Instanța de fond a indicat că a existat un atac cu un cuțit exercitat de Xxx și Xxx împotriva lui Sandachi T. (concubina inculpatului) și a inculpatului Barbă I., precum că acest fapt reiese din declarațiile inculpatului și martorului Gorceac I.

Prima instanță reținând existența atacului cu cuțitul, a făcut trimitere la sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 22 septembrie 2016, prin care Xxx a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin.(1) Cod penal pentru că i-a aplicat lui Sandachi T. două lovituri cu cuțitul, cauzându-i vătămare gravă a integrității corporale.

Astfel, instanța eronat a considerat că a existat un atac cu un cuțit exercitat de Xxx și Xxx împotriva lui Sandachi T. și a inculpatului, deoarece în speță inculpatului îi este adusă învinuirea precum că el i-a cauzat vătămare corporală medie lui Xxx.

Acțiunile inculpatului nu pot fi încadrate drept legitimă apărare, deoarece a fost încălcată condiția că apărarea să fie îndreptată împotriva atacatorului și anume Xxx nu a atacat cu cuțitul sau cu un alt obiect nici pe Barbă I. nici pe concubina acestuia.

La materialele cauzei lipsesc probe care ar confirma că Barbă I. a comis fapta pentru a respinge un atac direct, imediat și real, îndreptat împotriva sa, nefiind întrunite cerințele obligatorii impuse de dispoziția art. 36 CP, or, nu a avut loc legitima apărare, deoarece Xxx a ieșit primul la poartă pentru a vedea ce se întâmplă, nu avea asupra sa careva obiecte sau arme pentru a crea un risc real asupra vieții sau sănătății inculpatului, or, obiectul special adaptat pentru cauzarea de vătămări corporale avea doar inculpatul – scândura cu care a aplicat lovituri părții vătămate.

Infracțiunea de vătămare medie a integrității corporale a lui Xxx este confirmată prin declarațiile părții vătămate Xxx, Xxx, a martorului Ermurachi T., precum și declarațiile inculpatului Barbă I. care a recunoscut că la lovit cu scândura pe Xxx, precum și probele materiale.

La stabilirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului, instanța a ținut cont de criteriile de individualizare a pedepsei, de prevederile art. 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care anterior a fost judecat, însă antecedentele penale fiind stinse, astfel, a considerat de a-i stabili inculpatului pedeapsa cu aplicarea art.84 alin.(1) și 90 CP.

Referitor la acțiunea civilă înaintată de părțile civile, a menționat că partea motivată a sentinței nu coincide cu partea dispozitivă, deoarece s-a indicat că acțiunea civilă este lăsată fără soluționare, însă în dispozitiv menționându-se că aceasta a fost respinsă.

În acest sens, s-a reținut prevederile art. 219, 225 Cod de procedură penală și 1398, 1422 Cod civil.

Astfel, instanța a conchis de a încasa de la inculpat prejudiciul moral în beneficiul lui xxx suma de xxx, iar în beneficiul lui Xxx – xxx și a cheltuielilor de asistență juridică câte 5000 lei, pentru fiecare, luând în considerație că la materialele cauzei sunt anexate bonurile ce confirmă cheltuielile suportate.

6. Împotriva hotărârilor judecătorești nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul Pavliuc Gh. în numele inculpatului Barbă I., care, invocând temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.6) CPP, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care să fie menținută sentința în baza art. 152 alin.(1) Cod penal de achitare, pe motivul existenței circumstanței care înlătură caracterul penal al faptei prevăzut la art. 36 Cod penal și achitarea inculpatului în baza art. 179 alin.(1) Cod penal, din lipsa în acțiunile acestuia a elementelor infracțiunii. Totodată, să fie respinse acțiunile civile înaintate.

În argumentarea recursului a indicat că inculpatul nu a comis violarea de domiciliu, adică nu a pătruns ilegal în domiciliul lui Xxx precum nici nu s-a dovedit faptul că intenționat i-a cauzat vătămări corporale lui Xxx, din contra cauza lui înlătură caracterul penal al faptei, deoarece inculpatul s-a aflat în stare de legitimă apărare.

Declarațiile părților vătămate le consideră neobiective, având intenția de a duce instanța în eroare, astfel, acestea urmează a fi apreciate critic.

În urma cercetării probelor, vinovăția lui Barbă I. nu a fost confirmată. Învinuirea nu este clară, concretă și previzibilă, situație care contravine art. 296 Cod de procedură penală și care duce la nulitatea actului procedural conform art. 251 CPP. Odată ce ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul în care se conține învinuirea sunt nule, devin nule și celelalte acte procedurale.

Astfel, consideră că urmărirea penală a fost efectuată superficial privind examinarea tuturor circumstanțelor săvârșirii infracțiunii, iar organul de urmărire penală a pus la baza învinuirii inculpatului niște probe contradictorii, dobândite prin metode de constrângere, violarea drepturilor și libertăților persoanei, în mare măsură pe declarațiile mincinoase ale părților vătămate, cât și a martorilor, care nu au confirmat vinovăția lui Barbă I. în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin.(1) și 179 alin.(1) Cod penal.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de

procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocat în numele inculpatului, considerându-l inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că recurentul solicită casarea hotărârilor contestate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare. Astfel, recurentul nefiind de acord cu modalitatea de apreciere a probelor, a invocat drept temei prevederile art. 427 alin.(1) pct.6) CPP, însă motivele date nu se conțin în temeiul prevăzut de art. 427 alin.(1) CPP. Prin urmare, instanțele inferioare, au verificat, s-au pronunțat și apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, just au constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei, corect încadrând acțiunile inculpatului în baza art. 152 alin.(1) și 179 alin.(1) Cod penal.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului, avocatul Pavliuc Gh. în numele lui Barbă I. invocă temei de casare a deciziei instanței de apel pct. 6) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, *când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Colegiul penal constată că, motivele invocate de recurent nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului menționat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de autor.

Avocatul și-a întemeiat recursul în baza pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, menționând că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, însă acesta nu argumentează expres asupra căror anume motive instanța nominalizată nu s-a pronunțat și nu sunt cuprinse în decizia contestată.

În atare situație, Colegiul penal consideră nefondat temeiul nominalizat de avocat în această parte și reiterează că invocarea unor pretinse erori admise

la etapa judecării cauzei de către instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora sunt subsecvente, ceea ce în cazul dat nu s-a realizat.

Din conținutul recursului rezultă că avocatul Pavliuc Gh. în numele inculpatului invocă dezacordul cu aprecierea probelor și a nevinovăției lui Barbă I. în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin.(1) și 179 alin.(1) Cod penal, totodată, solicită casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, de achitare în baza art.152 alin.(1) CP din motivul existenței circumstanței care înlătură caracterul penal al faptei prevăzută de art. 36 alin.(2) Cod penal, iar pe art. 179 alin.(1) CP, din lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii.

Astfel, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Barbă I. în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin.(1) și 179 alin. (1) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Necătând la faptul că, inculpatul vina nu și-a recunoscut, instanța de apel a constatat că vinovăția inculpatului pe deplin a fost dovedită prin: - *declarațiile părții vătămate Xxx*, care a explicat că la 11.04.2015, aproximativ la ora 20³⁰, Barbă I. a intrat în casa fratelui său Xxx și a început a striga de ce nu închide muzica. Când a intrat în casă, l-a lovit pe acesta în regiunea feței. Ermurachi T. care se afla în casă l-a scos pe inculpat. Acolo se mai aflau niște persoane, însă nu le cunoaște. Ulterior, a ieșit să închidă poarta, iar Barbă I. stătea după poartă și l-a lovit cu o scândură peste mână de câteva ori. În rezultat i-a fracturat mâna; - *declarațiile părții vătămate Xxx* care a relatat că la 11.04.2015, în jurul orei 21⁰⁰, se afla la domiciliu. La el a venit vecinul Ermurachi T. pentru a discuta la ce oră să meargă la biserică pentru a sfinți cozonacul, tot atunci i-a propus acestuia să servească un pahar de vin. Între timp, Barbă I. a intrat în casă, a împins ușa brusc și a început a striga. Acesta a intrat direct la bucătărie strigând de ce nu dă volumul muzicii mai încet, la ce s-a ridicat în picioare, spunându-i de ce a intrat în casă fără voie. Inculpatul i-a aplicat o lovitură cu pumnul și el a căzut. Ermurachi T. văzând aceasta s-a

ridicat de la masă și l-a scos pe Barbă I. afară. Când a căzut, a observat că de afară mai veneau trei persoane, printre care fratele lui Barbă I. și cumnatul său, iar Ermurachi T. i-a dat pe toți afară din ogradă. Apoi, din urma lor a plecat Xxx și a închis poarta. După care a intrat în casă, continuând lucrul. Aproximativ după 20 minute s-a auzit că cineva bătea la poartă și fratele său a mers să vadă cine este. Pregătea bucate la bucătărie și se uita pe geam cum fratele deschide poarta. De după gard, a ieșit Barbă I. cu o scândură în mână și l-a lovit pe fratele său Xxx în cap, acesta apărându-se cu mâna, a fost lovit peste aceasta, pe care a fracturat-o. Ulterior, au vrut să intre în ogradă, însă Xxx s-a opus, interzicându-le. Când s-a întors cu spatele, Barbă I. din nou l-a lovit în cap și fratele său Valeriu a căzut jos în ogradă. Văzând cele întâmplate, a ieșit să închidă poarta, dar Barbă I. l-a lovit cu scândura la spate și la cap, după care l-a luat pe Valeriu a închis ușa și a chemat poliția. Nu i-a permis inculpatului să intre în domiciliul lui Xxx, fiindcă avea intenția de a-i aplica lovituri. Însă, necătând la acestea, Barbă I. a intrat, iar când i-a cerut să părăsească locuința, inculpatul l-a lovit; - *declarațiile martorului Ermurachi T.* care a declarat că la 11 aprilie 2015 s-a pornit la magazin, însă a intrat pe la vecinul său Xxx, care stătea la masă cu fratele său Valeriu. Au stat la masă și vorbeau despre pregătirile de sărbătoarea Paștelui. Discutând, în casă a intrat Barbă I. care a spus să de-a muzica mai încet, la ce Stanislav i-a spus că nimeni nu la invitat la el în casă. Barbă I. l-a lovit pe Xxx, acesta căzând jos. Văzând aceasta, l-a apucat pe inculpat și l-a scos în drum pentru a-l liniști. Ulterior, a venit cumnatul lui Barbă I. pe care îl linișteau împreună. S-au apropiat alți vecini, inclusiv și soția lui Barbă I. Între timp, ultimul s-a smuls din mâinele lui Ermurachi T., a rupt o scândură din gard și l-a lovit. După aceasta a venit Vasile, vecinul lor, ca să-l apere pe Ermurachi T., luându-se la bătaie cu Barbă I. Vasile a împins-o pe Tatiana și pe Barbă I. ca să-l apere. În scurt timp, Tatiana a strigat că "a tăiat-o", la ce Barbă I. și-a exprimat dorința de a-i lovi din motiv că soția lui a păgubit. În acel moment, Xxx nu se afla în drum, deoarece când a fost lovit de către inculpat, el a rămas în casă jos; - *declarațiile martorului Gorceag I.,* care a relatat că pe inculpat și partea vătămată Xxx îi cunoaște. În 2015, aproximativ în luna aprilie, în sâmbăta Paștelui, Barbă I. se certa în drum cu Xxx, cu care sunt în relații bune și nu a auzit ca să se certe. Conflictul a avut loc în drum, fiind inițiat de Xxx, însă nu cunoaște motivul. A menționat că inculpatul și partea vătămată aveau acces liber unul la celălalt.

Xxx l-a tăiat pe Barbă I. și pe soția acestuia, după care a venit ambulanța și poliția. A precizat că nu a văzut dacă Barbă I. a lovit pe cineva, și materialele cauzei: - *procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii*; - *raportul de expertiză medico-legală nr. 11006/D din 14.05.2015*, potrivit căruia lui Xxx i-a fost cauzată vătămare corporală medie și anume fractura osului ulnar pe stânga, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, plagă tăiat - înțepată nepenetrantă a hemitoracelui drept; - *procesul-verbal de confruntare dintre Xxx și Barbă I. din 29.05.2015*, potrivit cărora ambii își mențin declarațiile depuse; - *procesul-verbal de confruntare dintre martorul Ermurachi T. și învinuitul Barbă I. din 29.05.2015*, din declarațiile lui Barbă I. rezultă că inițial la poartă au ieșit Xxx și Ermurachi T., după care și Xxx cu care s-au bătut; - *procesul-verbal de confruntare dintre victima Xxx și învinuitul Barbă I. din 29.05.2015*, potrivit căreia din declarațiile părții vătămate reiese că el a ieșit la poartă ca să vadă cine bate și imediat a fost lovit de către Barbă I. cu scândura, apoi a ieșit și Xxx cu care s-au bătut; - *procesul-verbal de audiere a lui Barbă I. în calitate de bănuit din 19.05.2015*, din care rezultă că inițial la poartă au ieșit Xxx cu vecinul Ermurachi T., unde, au început să se numească cu cuvinte necenzurate, atunci s-au îmbrâncit, la lovit pe Valeriu cu scândura, apoi a ieșit Xxx care a tăiat-o pe soție cu cuțitul și l-a înfipt și pe el cu scândura.

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunilor incriminate, astfel că nu este prezentă nici o discordanță între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Referitor la afirmația recurentului precum că urmărirea penală a fost efectuată superficial și unilateral privind examinarea tuturor circumstanțelor săvârșirii infracțiunii, instanța de recurs reține că cele nominalizate sunt neîntemeiate și declarative, deoarece instanța de apel corect a reținut că legea procesual-penală permite contestarea atât a acțiunilor, cât și a inacțiunilor organului de urmărire penală, însă la caz nu au fost înaintate careva plângeri pe parcursul procesului penal precum că inculpatului i-ar fi fost încălcate careva drepturi sau interese.

Cât privește argumentul din recurs că învinuirea adusă lui Barbă I. nu

este clară, concretă și previzibilă, care contravine art.296 Cod de procedură penală, astfel duce la nulitatea actului de procedură conform prevederilor art. 251 CPP, iar odată ce ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul, în care se conține învinuirea sunt nule, precum devin nule și celelalte acte procedurale, inclusiv hotărârile adoptate, Colegiul penale ține să menționeze că, lui Barbă I. în prezența avocatului i-au fost aduse la cunoștință atât ordonanța de punere sub învinuire, cât și rechizitoriul, i-au fost explicate drepturile și obligațiile, însă careva demersuri referitor la neclaritatea învinuirii nu au fost formulate, precum și nu a fost înaintată nici o cerere privind concretizarea învinuirii, iar în cadrul ședinței instanței de fond la întrebarea președintelui ședinței dacă lui Barbă I. îi este clară învinuirea adusă, acesta a răspuns afirmativ, și anume că „învinuirea îi este clară, vina nu o recunoaște” (f.d.144, vol.II), fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată. Mai mult ca atât, nici ulterior în cadrul ședinței instanței de apel, din partea participanților la proces (inculpat și avocatul acestuia) nu au fost formulate cereri sau demersuri în acest sens.

Așadar, ținând cont de cele menționate mai sus și analizând materialele cauzei - ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul, Colegiul conchide că, învinuirea înaintată inculpatului este clară și concretă, cu descrierea tuturor elementelor obligatorii prevăzute de normele de drept care reglementează întocmirea și adoptarea acestora.

La fel, instanța reține că motivele recurentului precum că la baza învinuirii inculpatului au fost puse probe contradictorii, bazate pe declarațiile mincinoase a părților vătămate, cât și a martorilor, care nu confirmă vinovăția inculpatului, considerând că a fost încălcat pct.6) din Hotărârea Plenului CSJ privind sentința judecătorească nr.5, potrivit căreia, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetînd nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de procedură penală, instanța de recurs le consideră neîntemeiate și declarative, care urmează a fi respinse, deoarece nu au suport legal și contravin materialelor cauzei.

În acest sens, Colegiul penal reține că, toate probele prezentate și

cercetate în mod legal în cadrul ședinței instanței de fond și apel au indicat la confirmarea vinovăției inculpatului Barbă I. în comiterea infracțiunilor ce i se impută, iar temeiuri pentru casarea hotărârii judecătorești lipsesc.

Argumentele autorului recursului, precum că instanța de apel a apreciat incorect și unilateral probele administrate în cauză nu au nici un suport legal.

Totodată, în recursul declarat de recurent acesta critică soluția instanței și în latura civilă, însă Colegiul penal conchide că instanța de apel corect a soluționat acțiunea civilă înaintată de părțile vătămate Xxx și Xxx și careva temei de a interveni în soluția adoptată instanța nu are.

În concluzie instanța de recurs conchide că, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea acestora, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Astfel, analizând materialele cauzei și hotărârea judecătorească atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acesteia, iar dezacordul autorului recursului cu aprecierea probelor de către instanțele de fond, nu se încadrează în temeiurile de recurs, prevăzute de art.427 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul Pavliuc Gh. în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Pavliuc Ghenadie în numele inculpatului Barbă Ilie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2017, în cauza penală în privința lui *Barbă Ilie*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 august 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti